

Stichting Kunst en Cultuurvierdaagse is opdrachtgever voor het project 'Mythe van de Natuur'. Dit wordt in samenwerking met Staatsbosbeheer gerealiseerd.

INHOUD

1. Drie keer Scheepsrecht...

2. Succesvolle opening.

3. Mischa in duplo. De weg is spannend.

4. JDOF'ers vol overgave. De prijsvraag.

5. Ervaringen in 't Wold. Nachtgedachten.

6. Epilogica. De Kanjers van 't SBB.

7. Tine. Op gehoor.

8. Laatste nieuwtjes, colofon en... onze sponsors en subsidiënten

Gedeputeerde van de provincie Drenthe, de heer Rein Munnikma legt de laatste hand aan het kunstwerk van Marieke Geerlings tijdens de PREVIEW voor pers en bestuurders.

De JDOF-dansers van Grietine Molenbuur dansten 'Sirocco'. Op het speelveld werd de heuvel druk bezet door een groot en enthousiast publiek.

Adri A.C. de Fluitier opende de tentoonstelling met concepten, proces-schetsen en kunstwerken van de beeldend kunstenaars die hun monumentale kunst in 't Wold hebben staan.

Drie keer is scheepsrecht...

Drie openingen in een week is wel heel veel gevraagd van het publiek. Toch was de animo voor alle openingen zeer bevredigend. Vrijdagmiddag 29 juni kon de pers en bestuurders een voorproefje nemen, zondag 1 juli was de publieksoening met veel muziek, zang en dans terwijl vrijdag 6 juni de overzichtstentoonstelling in de CBK galerie, locatie VanderVeen van start ging. Kortom het was een heel Mythische week.

Succesvolle opening van de 'Mythe van de Natuur'

In en rond het Drents-Friese Wold vindt deze zomer een ware culturele explosie plaats: een confrontatie tussen beeldende kunst en natuur, ondersteund door poëzie, geluidskunst, theater en dans. De organisatie verwacht dat meer dan 180.000 bezoekers deze zomer 't Wold bezoeken en zo geconfronteerd worden met kunstvormen die de natuur benadrukken. Op zondag 1 juli jl. werd om 15.00 uur de 'Mythe van de Natuur' in het Drents-Friese Wold officieel geopend. De toeloop was boven verwachting en terwijl het verkeer nog in de file stond op de provinciale weg, begon Gert Sennema en zijn band Westkantstad heerlijke Drentse en Friese blues te spelen. De sfeer werd al gauw gezet en stipt 13.30 uur nam Henk-Jan Huiting, voorzitter van de Stichting Kunst4Daagse Midden-Drenthe het woord, legde doel en uitvoering van dit project uit en stond op gepaste wijze stil bij de blijvende afwezigheid van Tine Mersmann, initiatiefneemster. Bert Hummelen, districtshoofd van Staatsbosbeheer, benadrukte het belang van deze manifestatie voor Staatsbosbeheer en illustreerde dat je alleen snel kunt, maar dat je uiteindelijk samen verder komt. Op het speelveld dansten het JDOF uit Leeuwarden, onder leiding van Grietine Molenbuur

twee prachtige choreografiën: Sirocco en Silouetten. Gedeputeerde van Friesland, mevr. Sietske Poepjes verrichte daarna de openingshandeling. Honderden aanwezigen zagen hoe, op verzoek van de gedeputeerde, de kunstenaars Yoke en Anneke Hagen in het water sprongen en hun beeld onthulden. Waterwende, het kunstwerk dat in de openingshandeling de hoofdrol speelde, stond symbool voor de vijftien monumentale kunstwerken in 't Wold die de natuur in een andere gedaante laten zien. In Dwingeloo, Diever, Vledder, Hoogersmilde, Oosterwolde, Assen en Appelscha zijn ook binnen-exposities volgens het thema van de 'Mythe van de Natuur' ingericht met schilderkunst, fotografie, grafiek en objecten. Een schitterende fietsroute van 40 kilometer voert langs de monumentale beelden. Door vanaf een van de 4 startpunten de route te beginnen kan ook een kleinere afstand worden afgelegd. Uitgebreide informatie bij de beelden en in het routeboekje beschrijft de motivatie van de kunstenaar. Inhakend op elk beeldend werk treft u op de borden en in het boekje prachtige poëzie aan van Chris de Boer uit Diever. Poëzie die nog na klinkt als u fietsend verder gaat. Accoustisch en euforisch besloot Gert Sennema deze prachtige middag.

Mischa in duplo

Wow, ik vond maar liefst 52 woorden in de schatkisten. Zeer veel dank daarvoor. Veel van jullie hebben geprobeerd in één woord het Drents-Friese Wold te beschrijven, vaak in overtreffende trappen. Tot twee maal toe vond ik de woorden mooi, waanzinnig en kracht. Daarnaast nog woorden als overvloed, ontluiking, intimiteit, prachtig en bruisend. Iemand vond het zelfs goddelijk. Deze 'grootse' indrukken heb ik mee genomen in het gedicht, maar ik heb vooral ook naar de details gekeken. Veel beestjes weer, onder andere eekhoorn, kikker, bij en mug. Maar ook plantaardige zaken als bloem, bloei, bloemaand, bijenbloemen en mooie geuren. Heel mooi vond ik de hittegolfjes, zonnebeelden en zonder kaart. Jullie aandacht, verwondering en soms totale euforie heb ik in dit gedicht proberen te verwerken.

Voor deze keer heb ik ook een woord van April erbij gehaald: 'zwalkje'. Vorige maand wist ik niet goed wat ik er mee aan moest en ik dacht dat het wellicht een schrijffoutje was, maar inmiddels weet ik wat de auteurs (het zijn er twee) er ongeveer mee bedoelen en deze maand komt het uitermate goed van pas. Ik denk dat het hele gedicht een soort zwalkje is.

Daarnaast nog iets over één van de zwalkje-donateurs. Eén van hen heeft een zeer grote bijdrage geleverd aan de tot standkoming van het project Mythe van de Natuur en is voor mij via haar werk als kunstenaar een inspiratiebron en bovendien een promotor van mijn prille dichterschap. Graag zou ik dit gedicht dan ook aan haar en haar vriendin willen opdragen. Tine en Riëks voor jullie.

De weg er naar toe, is spannend

Het proces om tot het uiteindelijk resultaat te komen is nog spannender dan het eindresultaat. Aan de vele opgetogen gezichten die we tegenkwamen tijdens de opbouw blijkt wel dat zowel kunstenaar als handyman dit wellicht als de plezierigste fase ervaart. Marian Hulshof: "Mijn kunstwerk hangt er. We zijn er met zes mensen, zes uur mee bezig geweest, met een konvooi van drie auto's met groot materieel. Het was een enorme klus, maar die is geklaard. Het hangt nu helemaal alleen in de stromende regen..."

JDOF'ers vol overgave

Grietine Molenbuur choreograaf en artistiek leider van JDOF had tijdens de opening het gehele speelveld onder beheer. Voordat de dansers op hun blote voeten konden uitbeelden wat in het verlengde lag van het thema: de 'Mythe van de Natuur'. werd het speelveld nog ontdaan van ongerechtigheden.

De muziekinstallatie was dermate professioneel ingesteld dat de sfeer van muziek, de bewegingen van de dansers en de omringende natuur een bijna-eenheid vormden.

Grietine: "JDOF is de Jeugd Dans Opleiding Fryslân en we hebben net het 10-jarig jubileum gevierd met een fantastische avondvullende voorstelling in de Harmonie in Leeuwarden. Wij hebben samengewerkt met het Frysk Jeugd Orkest. JDOF is een 4-jarige opleiding voor jongeren vanaf 12 t/m 17 jaar. Op basis van auditie komen de talenten binnen. Zij trainen een aantal keren in de week in Leeuwarden en krijgen les van goed gekwalificeerde docenten. Er wordt les gegeven in klassiek ballet, moderne dans, jazzdans. Daarnaast krijgen ze lessen in hiphop, streetdance, Afrikaans zumba, maar ook dansgeschiedenis en stemtraining komen aan bod. Vele talenten vinden hun weg daarna naar dansacademies.

Bij de opening van de 'Mythe van de Natuur' hebben we 2 choreografieën gedanst. Sirocco, van choreograaf Stephanie van der Wiel. Dat werd gedanst door het 3e jaar van de JDOF. De dans duurde 8 minuten en de tweede dans was Silhouetten van mijn hand (red. choreograaf Grietine Molenbuur, oprichtster en artistiek leider van de JDOF). Deze dans duurde 10 minuten. Deze laatste dans werd uitgevoerd door oud-dansers van JDOF en 2 professionele danseressen van Dansgroep Duende.

Doet u ook mee met de prijsvraag?

Slechts negen vragen kunnen leiden tot een diner voor twee in herberg 'Het Volle Leven' te Appelscha. In het Drents-Friese Wold vindt u talrijke rustplaatsen. Een rustiek bankje waarop u van de omgeving kunt genieten. Een aantal van deze bankjes zijn voorzien van een bordje met daarop een afbeelding. Deze afbeelding is een uitvergroot detail van een van de concepten van de monumentale werken. Op bladzijde 53 van het 'Routeboekje' Dat u bij een van de startpunten kunt kopen, vult u de naam van de kunstenaar in, achter de cijfercode (15a of 15b etc.). Deze cijfercodes staan ook op de bordjes. Als u de gehele bladzijde heeft ingevuld, kunt u deze uitnemen en deponeren in de woordenschatkist bij een van de Startpunten. Na afloop van de tentoonstellingsperiode wordt onder de goede inzenders een gratis diner voor twee in 'Herberg het Volle Leven' te Appelscha, verloot. Voelt u hier wel voor, dan geven wij u hier al een viertal aanwijzingen. Deze afbeeldingen vindt u ook terug op de bankjes in 't Wold. (red. De deelnemende kunstenaars en leden van de organisatie zijn natuurlijk uitgesloten van deelneming)

Ervaringen in 't Wold

... dan klinkt in de stilte motorgeluid en als we omkijken zien we een witte bestelwagen zigzaggend onze kant op komen. Even later staan er twee jonge veldbiologen, voorzien van baarden en verrekijkers voor ons. Ze zijn verbaasd over onze aanwezigheid. Ze dachten dat zij de enigen waren die met de auto toegang hebben tot dit terrein. Dat dachten wij ook. Zij doen in het Drents-Friese Woud een onderzoek naar de veldleeuwerik, maar; tot hun ontsteltenis, blijken er telkens weer andere activiteiten plaats te vinden in het broedgebied van deze schaarse beschermde vogel, waarvan 80 paartjes in dit gebied geteld zijn. Ik voel me schuldig en kijk om me heen. Wie hebben we verontrust? Kan ik wel verder met mijn installatie in de bomen? Ik bedenk dat kunstenaars en biologen wellicht de meest verstorende types zijn in dit gebied. De biologen beamen dit. "Maar ons onderzoek heeft nut en kunst niet" zegt een van hen. Dat vind ik wat kort door de bocht. Ik wil middels dit project mensen laten nadenken over wat natuur eigenlijk is. Daarom ga ik nepzwammen in de bomen hangen, die voor natuur aangezien kunnen worden. Ze kunnen als nestplaatsen dienen voor diverse dieren. Ik wil daarmee de vraag stellen, in hoeverre de huidige natuur; ook werkelijk natuur is. Een kaalgekapt stuk bos, waar nieuwe zandverstuivingen gestimuleerd worden, is dat natuur of cultuur?" "Cultuur" zegt de bioloog stellig. "Dan maak ik kunst ten behoeve van dieren." zeg ik. Ze vinden dit gesprek wel gemakkelijk en stellen ons gerust: Waar we nu staan zit op dit moment geen veldleeuwerik te broeden, al fluit er boven ons hoofd een veldleeuwerikman het hoogste lied.

Wel kan het zijn dat hier een zeldzame nachtzwaluw zit.

"Die krijgt straks natuurlijk concurrentie van de vogels die in de kunstwerken gaan broeden. Extra druk op het voedselaanbod. Dus het kunstwerk kan toch verstorend zijn."

"Gelukkig voor de nachtzwaluw mocht ik mijn kunstwerk pas deze week ophangen. Het is nu eind juni. Er zullen weinig vogels op afkomen. In die zin is het kunstwerk toch een beetje mislukt."

Ik pruts met ijzerdraad, waar de keramische zwammen aan komen te hangen. 'Waarom hang je ze niet aan spijkers?' vragen de biologen zich af. "Ik mag geen spijkers gebruiken. Deze bomen zijn heilig. Daarom zijn ze niet omgehakt. Bovendien, spijkers in bomen slaan doe je niet, heeft de boswachter ons verzekerd."

De biologen vinden dat onzin. Een grove den kan daar heus wel tegen. Maar de boswachter heeft uiteraard het laatste woord.

De eerste zwammen hangen inmiddels in de bomen. De biologen wensen ons succes en wij hen. "Jammer dat niet iedereen van die veldleeuweriken weet", zeg ik, "Jullie moeten dat beter communiceren naar het publiek, dan is er meer betrokkenheid en krijg je ook wat meer begrip voor het natuurbeheerbeleid," opper ik. Maar de biologen zijn niet zulke pratens, zeggen ze. Dan maken ze aanstalten om te vertrekken en verzekeren mij dat ik me niet schuldig hoeft te voelen over mijn kunstwerk. "En val niet van de ladder", besluiten ze. Ze turen door hun verrekijkers de lucht af en vervolgen hun onderzoek een eindje verderop...

Sigrid Hamelink

NACHTGEDACHTEN "De natuur kan symbool staan voor chaos, wreedheid en al wat ongeremd is. Ze vormt dan de tegenstelling van het gecultiveerde en beschaafde menselijke milieu. Maar de natuur fungeert ook als zinnebeeld van het onbedorvene en het oorspronkelijke en dan staat ze meestal tegenover een stedelijke omgeving die als benauwend en decadent wordt ervaren. Verschillende onderzoekers hebben deze twee visies, die in de westerse cultuurgeschiedenis afwisselend naar voren komen, bestempeld als het wildernis beeld en het Arcadisch beeld. Dat schept enige verwarring omdat Arcadië in de westerse traditie vooral het landschap van de pastorale idylle vertegenwoordigt, de omgeving waarin tussen mens en natuur een vredige harmonie bestaat. Het Arcadisch beeld is meestal verbonden met een landschap waarin de mensenhand zichtbaar is. De dichters die Arcadië bezongen, spraken vaak over lommerrijke bosschages, fruitbomen, bloemrijke velden, koele bronnen, kabbelende beekjes en vruchtbare akkers. We zouden tegenwoordig spreken van een halfnatuurlijk landschap. De mythe van de woestheid en het ongecultiveerde evenals die van het onbedorvene en het oorspronkelijke is vooral gekoppeld aan de wilde natuur. Het Arcadisch landschap is in de geschiedenis van de westerse cultuur steeds weer naar voren gebracht als toonbeeld van harmonie en schoonheid. De wildernis daarentegen werd nu eens als afschuwwekkend en dan weer, door haar onbedorvenheid als louterend ervaren. Deze verschillen van beleving vinden een zekere parallel in de kunsttheorie uit de achttiende en negentiende eeuw. Kunstcritici maakten onderscheid tussen de ervaring van 'het schone' en 'het verhevene'.

citaat Matthijs Schouten

Epologica en de verrichtingen van twee waternimfen

Het is inmiddels half een. Dan wil ik me eigenlijk wel gaan verkleden, want er moet ook nog geschminkt worden en het moet nu om de beurt. Anneke blijft. De verkleedpartij is leuk en ik verf groene blaadjes op mijn gezicht. Klaar: Ik neem alvast een doos bellenblazen mee. Onderweg deel ik aan kinderen wat uit en merk dat het een betoverend middel blijkt om kinderen nog vrolijker te maken. Dan komt er weer een gezin aanlopen en ik reik ook deze kinderen een potje aan, maar ze lopen stram langs me heen, de vader zwijgt, maar de moeder bijt me toe: "Hou die rotzooi maar". A...Mmm...Ik zeg dank u wel en loop door naar Anneke. Daar komt het verhaal. Zij staat nog te shaken. Er kwam een man de vlonder op en die wilde naar het ponton. Anneke vertelt vriendelijk, zoals we al bij zoveel mensen hadden gedaan dat er vandaag...enz. Maar de man (en ook de vrouw, ze begint kijvig mee te doen) wordt agressief en zegt: "ik loop nú door naar het ponton". Dan zult u over me heen moeten lopen, zegt Anneke nog steeds in de waan dat er wel begrip voor het verhaal is. Dan lopen die vrouw en man gewoon door en Anneke moet in de verdediging, ze steekt haar arm uit om de vrouw tegen te houden en de man loopt dóór en voordat het goed en wel tot iedereen doordringt heeft de man een klap in zijn gezicht te pakken. Van Anneke. Daarna wordt ze ijzig kalm, de man wil haar aangeven. Doet u dat, zegt Anneke. De man vindt het maar achterlijke kunst in zijn wandelbos van zijn belastingcenten. Anneke wordt steeds kalmer. En uiteindelijk druipen ze af om even later mij tegen te komen. Ik hoor het verhaal aan en bedenk dat dit de enige manier was. Wat een macho. En dat met zijn kinderen erbij. 366 dagen in dit schrikkeljaar kunnen ze op het ponton dansen alleen nu even drie uurtjes niet. Jammer dat je de man niet in het water geschoven hebt, zeg ik en een omstander beaamt dit. Getuigen van de hele zaak vonden het een agressieve aanval tegen een dame die gewoon een verhaal te vertellen had. Ik neem het over en Anneke gaat zich verkleden. Nog vele families komen langs wandelen en allemaal accepteren ze het verhaal. Een jongetje vraagt, hoe mevrouw Gedetineerde nu straks het doek van het kunstwerk

af krijgt. Dat prikkelt mijn fantasie en ik vertel dat we een ingenieuze touwconstructie hebben gemaakt en dat daarom niemand op het ponton mag komen. Waarna de kinderen vrolijk bellenblazend verder huppelen, met ouders die genieten van hun slimme, leuke kinderen. Een meisje vraagt me wat er nu onder dat doek zit. Ik zeg dat ze dat op het bijgaande bord kan bekijken, waarop het kind zegt: "dat kunt U toch ook wel vertellen". Heerlijk. Dan volgt weer een

goed gesprek. En maak ik het zichtbaar met de kartonnen Wende. De wereld zit echt vol leuke mensen en kinderen. Jammer van die enkeling. En dat je die nu op je meest kwetsbare moment moet treffen.

Wanneer we het doek van de Waterwende getild hebben en Sietske dit vakkundig en voorzichtig binnenhaalt klinkt een donderend applaus over het water. Je kunt het bedenken maar hoe het voelt is van een andere orde. Geweldig. We vissen we de bellenblazen uit het water en zwaaien met bellen terug en klimmen tevreden op het ponton.

Anneke en Yoke Hagen

De kanjers van het SBB en vrijwilligers

Dankzij de inzet van kunstenaars, vrijwilligers, TIP's, subsidiegevers, gemeenten, provincies, galeriehouders bedrijven, bezoekers en organisatie is het project 'Mythe van de Natuur' nu al een succes. We zetten graag regelmatig enkele van deze kanjers in 't Wold-zonetje. In dit juli-nummer stellen we graag de medewerkers van het Buitencentrum Drents-Friese Wold voor; (van Links naar rechts); Jantsje Bijmolt, Martine van den Ende, Mariet Keuning, Albert-Jan Koops, Joke van der Lei en Fedde van den Berg. Til Remmers, die op 1 juli de kraam met routeboekjes en vierbloesemranje bediende, ziet u terug bij de foto's van de opening. En laten we niet een heel belangrijke schakel in 't Wold vergeten: Corné Joziassé, de onnavolgbare boswachter die alle verzoeken van kunstenaars, pers en organisatie samen met vrijwilligers Kooos de Jonge, Henk Schreuder en Jan Mos met een glimlach beantwoordde. Dank Jullie allemaal!

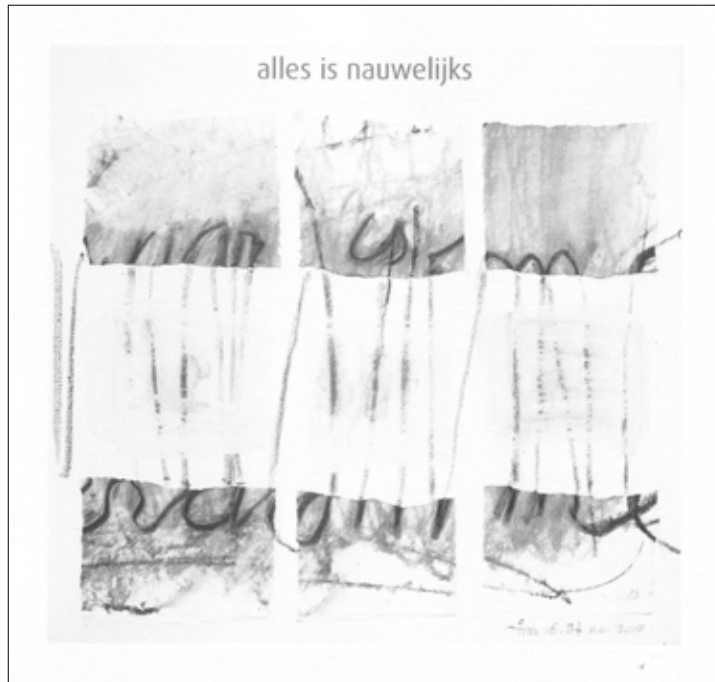
Tine

In september 2010 riep Tine een aantal kunstenaars uit Midden-Drenthe en Ooststellingwerf (Fr) bij elkaar op de plek waar nu ook een van de 15 kunstwerken van de Mythe staat: de Uilenhorst in Oude Willem, op de grens tussen Drenthe en Friesland. Haar idee was om een gezamenlijk 'Grenskunstproject' te starten. Aan de kunstenaars werd gevraagd om een foto naar Tine op te sturen van hun idee over grenzen en de relatie tot de natuur:

gingen daarna brainstormen, gingen kijken waar je in het bos en op bezoek bij Corne. Corne dacht enthousiast spoor van Matthijs Schouten Natuur. Wij lazen dat boek Matthijs te ontmoeten, want zijn enthousiaste en beeld. Dat werd een inspirerende lijke grensproject ging lang-groter 'Mytheproject'. Onze fantaseerden over: Theater-jecten met scholen, het erbij uit de streek, kortom, het ons drieën.

En zo is de projectgroep

Tine, die met niet aflatende chemokuren heen, bleef zoek ging naar mensen die werken aan de vormge-ideeën en standvastig bleef geloven in de realisering daarvan. Die het fijn vond om tot op het laatst bezoek te krijgen omdat op die manier de wereld toch nog bij haar binnenkwam, de wereld die zij zelf aan het verlaten was. Die nog hartelijk kon lachen, en tegelijkertijd bereid was om de stilte in te gaan. Ik ben blij dat ik haar ontmoet heb.

Wia Stegeman, Tine en ik met de auto het bos verken-kunstwerken zou kunnen ma-Joziase van Staatsbosbeheer: mee en bracht ons op het en zijn boek: Spiegel van de en reisden af naar Soest om wij waren aangestoken door dende manier van vertellen. ontmoeting en het aanvanke-zamerhand over in een veel ideeën werden grootser; wij en Dans voorstellingen, Pro-betrekken van de bewoners werd groot, te groot voor

ontstaan.

energie, dwars door alle meedenken en stimuleren, op vrijwillig mee zouden kunnen ving van al die verschillende

Els de Niet

Zondag 5 augustus - op gehoor en op de fiets

Op zondag 5 augustus is er weer een spannende activiteit van de Mythe van de Natuur; Vanaf 13.30 uur bent u van harte welkom bij Herberg 'het Volle Leven' in Oude Willem voor een gezamenlijke fietstocht door het Drents-Friese Wold langs de kunstwerken van Adri de Fluitier, Corine Hörmann, Anja Knoopers en Marian Hulshof. Bij de kunstwerken wordt tekst en uitleg gegeven. Voorafgaand aan de fietstocht kunt u genieten van luisterkunst;

DE REIS VAN HET WATER

In de kapel van herberg 'Het volle Leven' houden Erik en Mariet Keuning op 2 augustus om 13.30 uur een klankvertelling. Met Nepalese en Indiase klankschalen, gongs en diverse andere instrumenten nemen Keuning & Keuning u mee op de bijzondere reis van het water. Meiregen of kruiend ijs, een druppende kraan of een neerstortende waterval.... Lente, zomer, herfst en winter; be-vriezen, dooien en weer stromen... Dreigende wolken, kletterende hagelstenen...

Laatste nieuwtjes

Het beheer en onderhoud van de kunstwerken in 't Wold vraagt veel tijd. De beelden voor de Mythe worden regelmatig, vrijwel dagelijks gecontroleerd. Omdat de kunstenaars er niet elke dag bij kunnen zijn, beschouwen we het vanuit de organisatie wel als onze plicht om er goed op te letten. Henk, Jan en Koos, onze onmisbare vrijwilligers, houden een schema aan voor het controleren van de kunstwerken en ook boswachter Corné Joziasse houdt regelmatig een oogje in het zeil. Met 15 verschillende kunstenaars hebben we voor een bepaalde uitvoering gekozen, waarbij iets van de ontwikkeling, het idee zichtbaar is, en een "deskundige toeschouwer" een gedicht heeft gemaakt. Dit willen we graag handhaven, daarom is het ook in materiaal uitgevoerd dat de 3 maanden weer, wind en -hopelijk veel- zon kan weerstaan.

De hal in het gemeentehuis van Westerveld biedt van donderdag 19 juli tot en met woensdag 19 september ruimte aan werken van de kunstenaars Trinette Scheper en Annet Vroom. Deze tiende expositie wordt gehouden in het kader van het project 'Mythe van de Natuur'.

Wethouder Anry Kleine Deters: "We zijn trots op deze expositie in het gemeentehuis van Westerveld. Het project 'Mythe van de Natuur' heeft een belangrijke boodschap: de vraag om aandacht voor de natuur en cultuur. De betrokkenen zijn enthousiast en het project is de afgelopen twee jaar flink gegroeid. De uitingen zoals exposities, beeldenroute en voorstellingen zijn op diverse plaatsen in de gemeente Westerveld. Bijvoorbeeld rond het Drents-Friese Wold, maar ook in Museums Vledder en De Tippe. Ik vind het prachtig dat we ook in de hal van het gemeentehuis een expositie van de 'Mythe van de Natuur' hebben. Dat de expositie wordt geopend door Rob Chrispijn geeft het geheel extra cachet." Tijdens de opening van de expositie in het gemeentehuis op 19 juli om 15.00 uur, zal Rob Chrispijn de aanwezigen toespreken. De meeste mensen kennen hem als de schrijver van teksten voor onder meer Herman van Veen, maar Rob is ook een bevlogen natuurliefhebber.

Adri A.C. de Fluitier opende de overzichtstentoonstelling van het CBK in locatie Vander Veen. Adri: "...maar hoe je het ook ziet, een kunstwerk in of met de natuur heeft een

heel andere impact dan een schilderij aan de muur of een beeld in een besloten ruimte. Daar sta je dan met je stokken, boomstammen, stenen of andere materialen. Wat kun je in deze immense ruimte doen. Hoe krijg je grip op deze plek en werkt het ook echt zoals je eerder bedacht hebt? Toen ik dit schreef moest ik denken aan een beroemde haiku van de Japanner Basho, hij leefde in de zeventiende eeuw en schreef dit gedichtje van 5, 7 en 5 Japanse lettergrepen.

O, oude vijver!

*Een kikvors springt van de kant,
geluid van water.*

Kunst in de natuur, eigenlijk de kunstenaar als kikvors die een klein beetje geluid veroorzaakt, wat kringen in het water ook, iets heel erg tijdelijks dus. Wat blijft van de kunstwerken zijn de beelden in de geesten van de mensen die het maakten en beelden en ervaringen in de geesten van de bezoekers die soms geheel onverwacht struikelden over kunst tijdens hun zondagse wandeling of fietstocht. Mijn hoop daarbij is dat de Mythe van de Natuur voor veel mensen iets zal betekenen in de zin van een rimpeling in hun eigen geestelijke vijver".

Colofon

Uitgave van Verschijnt	Mythe van de Natuur maandelijks
Redactie	Anna Kramer Martin van Schaik
Auteurs	Yoke & Anneke Hagen Sigrid Hamelink Els de Niet Anna Kramer Matthijs Schouten Martin van Schaik
Fotografie	Mischa Huijstee Staatsbosbeheer
Logo ontwerp Opmaak	Marcel Prins Martin van Schaik

De redactie van de 'Mythe van de Natuur' heeft er naar gestreefd de auteursrechten van het beeldmateriaal volgens de wettelijke bepalingen te regelen.

www.mythevandenatuur.nl

Het project 'Mythe van de Natuur' komt tot stand dankzij bevoegenheid, inzet, ondersteuning en sponsoring. Dit project kent vele vormen van sponsoring: de materiële en financiële ondersteuning, maar ook die in natura zoals ter beschikkingstellen van ruimtes, materialen en menskracht. En natuurlijk de ondersteuning van veel enthousiaste kunstenaars en vrijwilligers. De organisatie blijft zich inzetten om iedereen te benaderen, die een bijdrage kan en wil leveren aan het welslagen van dit bijzondere project.

Sponsors en subsidiënten zijn tot dusver:

